

Nunta în Turkmenistan

În Turkmenistan nunta este una dintre sărbătorile principale, cea mai strălucitoare, mai curată și mai veselă, pentru că prin nuntă se naște o familie care continuă rasa umană. Tinerii moderni includ cu plăcere în ceremonia tradițională de nuntă elemente ale ritualurilor vechi, introducând un nou conținut și înțeles în ele. Integrarea culturală globală a afectat în special particularitățile ceremoniilor de nuntă din Turkmenistan. Astăzi, rochiile albe de mireasă, limuzinele decorate cu inele decorative, panglici colorate și păpuși îmbrăcate sunt la fel de comune în orașele turkmenilor, ca și în multe țări din întreaga lume. Cu toate acestea, dorința turkmenilor de a păstra ritualul tradițional este atât de puternic, încât ceremoniile de dată mai recentă nu au înlocuit vechile obiceiuri, ci doar le-au completat ușor cu culori proaspete. Nunta turkmenă modernă a devenit astfel o sărbătoare multiculturală, extinzându-și limitele în timp. Astăzi, pentru desfășurarea unei nunți în conformitate cu vechile și noile obiceiuri, este nevoie de cel puțin trei zile. Și luând în considerare respectarea tuturor ceremoniilor preliminare - nu mai puțin de cinci. Nunțile se pot desfășura acum în orice moment al anului, în timp ce înainte nunta era dependentă de situația financiară a oamenilor. Nunta este interpretată ca un spectacol festiv bine repetat, în el se concentrează experiența oamenilor, experiența vieții de zi cu zi, morală și spirituală.

Toate costurile legate direct de nuntă cad pe umerii familiei mirelui. Tradiția răscumpărării obligatorii pentru mireasă nu și-a pierdut astăzi relevanța. În diferite regiuni ale Turkmenistanului, cantitatea de KALYM (suma de bani) nu este aceeași. În Akhal, suma de răscumpărare variază de la șapte la zece mii de dolari, la Mary - de la cinci la șapte mii, în alte regiuni până la trei.

Zestrea mireasei include bijuterii de aur, mai mult de zece feluri de pânze - eșarfe mari de diferite tipuri și culori. De asemenea, zestrea constă în haine, jachete, covoare, și, recent, echipamente video, televizoare și electrocasnice.

"Toy" (nunta) este o sărbătoare foarte costisitoare. Prin tradiție, se consideră necesar să inviți o mulțime de oameni. Chiar și în orașele mici, invitarea a mai puțin de 300 de persoane este considerat ca fiind un lucru indecent, iar în orașele mari, numărul de invitați poate ajunge la mii. La nunta turkmenă se invită un cântăreț popular, se plătesc bani persoanei care conduce nunta.

Pregătirea pentru nuntă necesită un anumit efort, fizic, moral, dar mai ales material. Uneori se întâmplă că mireasa era luată de o rudă îndepărtată. Înainte, mireasa nu era întrebată dacă dorea să se căsătorească sau nu. Acum, părinții, desigur, le cer permisiunea copiilor pentru a-i logodi și se pun de acord asupra unei nunți viitoare și asupra timpului întâlnirii. Un rol important îl joacă preotul Mullah, care îndeplinește ritualul - "NIKA" (logodna), înainte ca tinerii să meargă la primărie.

În casa mirelui e o pregătire continuă de nuntă. Un număr mare de rude care au sosit participă de asemenea. În curte se prepară mâncărurile noastre tradiționale în Kazan - pilav, shurpa, se coace katlama, celpek, pishme. Mirele e îmbrăcat în port național: cizme, căciulă turkmenă, își strânge mijlocul cu o centură lată, și împreună cu prietenii și rudele merg la casa viitoarei sale mirese cu mașini solemn decorate. Mireasa este deja în rochia de mireasă. În casa miresei are loc răscumpărarea miresei. Apoi, împreună se duc la primărie, în locurile memorabile ale orașului, neapărat la „Focul Etern“, depun flori, aruncă o monedă în focul veșnic arzător și eliberează porumbei albi pentru noroc – lucru care este, de asemenea, tipic pentru europeni.

Este interesant să urmărești ritualul Atgulak, când oaspeții se uită la cadourile mireasei și la zestrea ei. Pretutindeni dulciuri, monede mici și jucării, cadouri pentru rude și oaspeți ai nunții. Gelnalji

este momentul în care sosesc mirele și mireasa. Greutatea bijuteriilor de nuntă ajunge uneori la greutatea de 30 kilograme. Rochia de mireasa este deosebită - fata se transformă într-o femeie. Mireasa stă cu oaspeții la masă, acoperindu-și fața, iar oaspeții încearcă să-i descopere fața și să-i facă urări de bine. Oaspeții care au gustat mâncarea de nuntă din casa mirelui se despart pentru puțin timp. Mirele și mireasa se pregătesc pentru continuarea serii în restaurant.

Iar seara, noii soții sunt deja în haine europene. În haină neagră, mirele și într-o rochie albă cu un voal mireasa. Un tort de nuntă așteaptă mirele și mireasa pentru a fi tăiat și, în primul rând, mirii își vor trata părinții și apoi toți oaspeții. Așa se formează o familie tânără.

Nunta din Turkmenistan este evenimentul principal nu numai pentru familie, ci și pentru întregul stat. La urma urmei, ce poate fi mai important decât familia?

(traducere: Aylar Gazakbayeva)

.....

В Туркменистане свадьба – общий и один из главных праздников, самый светлый, чистый и веселый, потому что со свадьбой рождается семья, которая продолжает человеческий род. Современная молодежь с удовольствием включает в свадебную церемонию элементы древних обрядов, привнося в них новое содержание и смысл. Глобальная культурная интеграция не могла не сказаться на особенностях свадебных обрядов в Туркменистане. И потому сегодня роскошные белые платья невест, лимузины, разукрашенные декоративными кольцами, цветными лентами и наряженными куклами, – это такое же обыденное явление в туркменских городах, как и во многих странах мира. Однако тяга туркмен к традиционной обрядовости настолько сильна, что новомодные церемонии не заменили старых обычаев, а только чуть потеснили их, дополнив свежими красками. Современная туркменская свадьба стала, таким образом, мультикультурным торжеством, расширив и свои временные границы. Теперь, чтобы сыграть свадьбу согласно и старым, и новым обрядам, требуется не меньше трех дней. А с учетом соблюдения всех предварительных церемоний – не менее пяти. Свадьбы сейчас могут справляться в любое время года, тогда как прежде свадебный сезон находился в большой зависимости от хозяйственной жизни населения. Свадьба играет как хорошо отрепетированный праздничный спектакль, в ней концентрируется опыт народа, опыт бытовой, нравственный и духовный.

Все затраты, непосредственно связанные со свадьбой, ложатся на плечи семьи жениха. Традиция обязательного выкупа за невесту не потеряла свою актуальность и сегодня. В разных регионах Туркменистана сумма калыма не одинакова. В Ахале сумма выкупа варьируется от семи до десяти тысяч долларов, в Мары — от пяти до семи тысяч, в других велятах до трех.

В приданое невесты входят золотые украшения, более десятка модных тканей — большие платки разных видов и цветов. Также в приданое идут пальто, куртки, ковры, а в последнее время и видеоаппаратура, плазменный телевизор, бытовая техника.

Очень дорого отпраздновать “той” (свадьба). Нужно пригласить много народу. Даже в небольших поселках считается неприличным пригласить менее 300 гостей а в крупных городах количество гостей может достигать тысячи. Приглашают популярного певца, платят тамаде.

Подготовка к свадьбе требовала определённых усилий, как физических, так и моральных, материальных. Иногда бывало, что в невесты брали дальнюю родственницу. Раньше невесту не спрашивали, хочет она выйти замуж или нет. Сейчас родители, конечно сватают своего сына или дочь, спрашивают разрешения им видаться, договариваются о будущей свадьбе и о времени проведения. Немаловажную роль играет священник – мулла, который совершает обряд – «ника» (помолвка), перед посещением ЗАГСа молодыми.

В доме жениха свадебный переполох. Большое количество приехавших родственников тоже принимают участие. Во дворе в казанах готовят наши традиционные блюда – плов, шурпа, пекут катлама, челпек, пишме. Жених одевает национальную одежду сапоги, туркменский силькме-тельпек, подпоясывается кушаком-поясом и вместе с друзьями и родственниками отправляется в дом своей будущей невесты на торжественно украшенных машинах. Невеста уже в свадебном наряде. В доме у невесты происходит выкуп невесты. Затем вместе едут в ЗАГС, к памятным местам города, обязательно к «Вечному огню», возлагают цветы, кидают монеты в вечно горящий огонь и выпускают белых голубей на счастье, что для европейцев тоже типично.

Интересно наблюдать за обрядом атгулак, когда гости разглядывают подарки невесте и её приданое. Всюду сладости, мелкие монеты и игрушки, подарки для родственников и гостей свадьбы. Гелналджи – момент, когда приезжают жених и невеста. Вес свадебных украшений невесты иногда достигает 30 килограммов тяжести. Свадебный наряд невесты своеобразен – девочка превращается в женщину. Невеста сидит с гостями за столом, закрывая лицо, а гости стараются приоткрыть лицо невесты и произносят добрые пожелания. Из дома жениха гости, отведав свадебных яств, расходятся. А жених с невестой готовятся к вечернему продолжению торжества в ресторане.

А вечером молодожены уже в европейской одежде. В чёрном фраке жених, и в белом платье с фатой невеста. Свадебный торт ожидает, когда жених с невестой его разрежут и в первую очередь угостят своих родителей, а затем и всех гостей. Так появляется молодая семья.

Свадьба в Туркменистане – это главное событие не только для семьи, но и для целого государства. Ведь что может быть важнее семьи?